

1

Ik ben Sara.
Sara Paletti.
Vroeger woonde ik
in de beste flat van de hele wereld.
Nu ga ik in de állerbeste flat
van de hele wereld wonen.
Onze flat is zo mooi, dat je bijna
moet huilen van geluk als je ernaar kijkt.
Een flat met veertien verdiepingen.
Samen met mijn vader Paulo en mijn moeder Betty.
We hebben ook een baas in de flat.
Dat is mevrouw Bayrak.
Zij weet alles en ze is superslim.
Ze kan liften repareren en ervoor zorgen dat er overal
wifi is.
Ze is bijna net zo slim als mijn moeder, die uitvinder is.
Mevrouw Bayrak is de liefste huismeester die ooit heeft
bestaan.
Bijna net zo lief als mijn vriend Alfie.





Maar laat ik beginnen met te vertellen over mevrouw Ezel.
Zij is gewoon heel erg stom.
Vroeger woonden we in een flat waar de lift altijd kapot
was.

Maar dat was niet erg, want van al dat traplopen word je superfit.

In de winter was het er ijskoud.

Dan kon je wolkjes maken van je eigen adem.

Dat is echt leuk.

En in de zomer was het zo warm, dat je gewoon binnen in je bikini of zwembroek kon lopen.

Er was dus eigenlijk niet zo heel veel mis met onze flat.

Maar het allerleukste aan onze flat was dat iedereen aardig was.

Alle bewoners waren mijn vrienden.

‘Buitengewoon aardig,’ noemt mijn moeder dat.

Mijn moeder vindt bijna niemand aardig, behalve mijn vader en mij.

Dus als zij zegt dat iedereen in onze flat ‘buitengewoon aardig’ is, dan is dat zo.

Wie niet zo aardig is, is mevrouw Ezel, maar dat heb ik geloof ik al verteld.

Van een kilometer afstand zie je al dat ze stom is.

Ze kijkt stom, ze praat stom en ze DOET stom.

Ik HAAT haar.

Ze is Wethouder Wonen.

Dat is een moeilijk woord voor de échte baas van onze flat.

Op een dag besloot ze dat onze flat moest worden afgebroken.

Niemand vond dat leuk, maar toch gebeurde het.

STOMME DINGEN

Er zijn wel vaker dingen die niet leuk zijn maar toch gebeuren.

Daar weet mijn beste vriend Alfie alles van.

Hij heeft geen moeder meer en dat vindt hij super-duper-stom.

En ook verdrietig.

Ook al huilt hij bijna nooit.

Maar sinds kort heeft zijn vader een nieuwe vrouw.

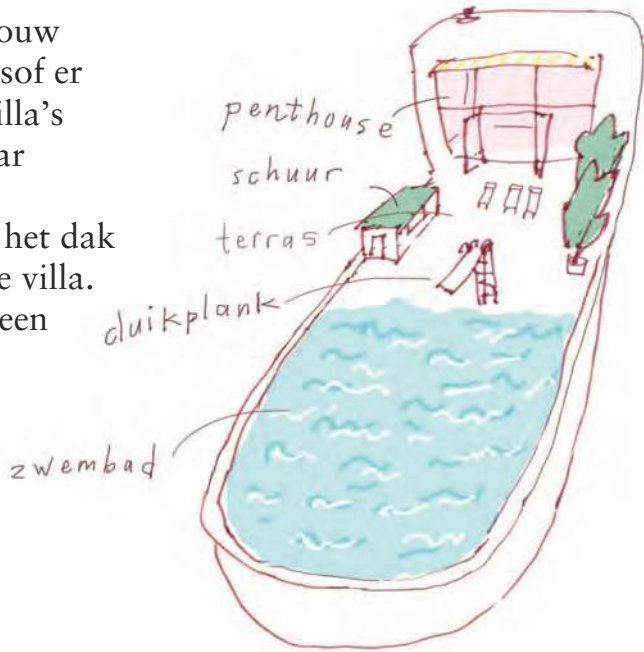
Nu heeft Alfie een moeder met een paardenstaart.

Helaas woont Alfie niet meer bij ons in de flat.

Toen onze oude flat werd afgebroken, is er een nieuwe flat gebouwd: de villaflat.



Dat is een gebouw
dat eruitziet alsof er
een heleboel villa's
boven op elkaar
zijn gezet.
Met boven op het dak
de allermooiste villa.
Daar wil iedereen
wel wonen.



Alleen zijn bijna alle oude bewoners weg.
Volgens mevrouw Ezel wilden ze niet terug in de nieuw-
gebouwde flat.
Ik geloof er niks van.
Mevrouw Ezel jukt altijd.
Ik weet zeker dat zij iedereen heeft weggejaagd.
Ze weet alleen nog niet dat ik de vorige bewoners alle-
maal terug ga brengen naar onze mooie nieuwe villaflat.
De bewoners uit de vorige flat woonden een tijdje ergens
anders, maar gaan nu in de villaflat wonen. Net als mijn
vader, mijn moeder en ik.

De lieve
mevrouw
met het
hondje

Betty
Paletti

Dma
van
Alfie

Roebie-Em

Younes

Alfie

drieling

María

De mevrouw
met het
mooie haar

ik,
Sara
Paletti;

Paolo
Paletti

De dardige
mevrouw

Amble r



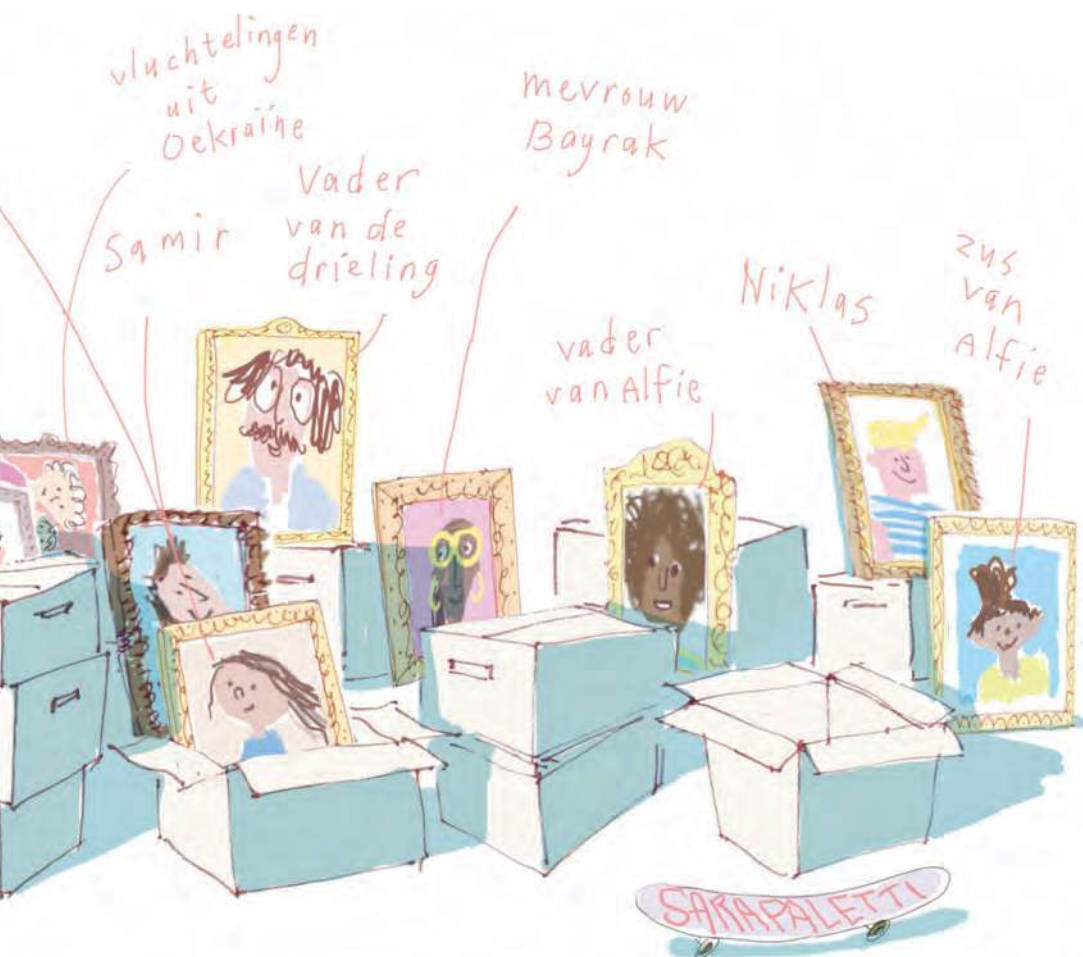
Mevrouw Bayrak mag natuurlijk ook blijven.

Ze werkt als huismeester in de flat.

Ik denk dat mevrouw Ezel haar gehouden heeft omdat er anders niemand is om de liften te repareren.

Niemand om pakketjes aan te nemen.

En vooral niemand om mij uit te zwaaien als ik 's ochtends naar school ga op mijn skateboard.

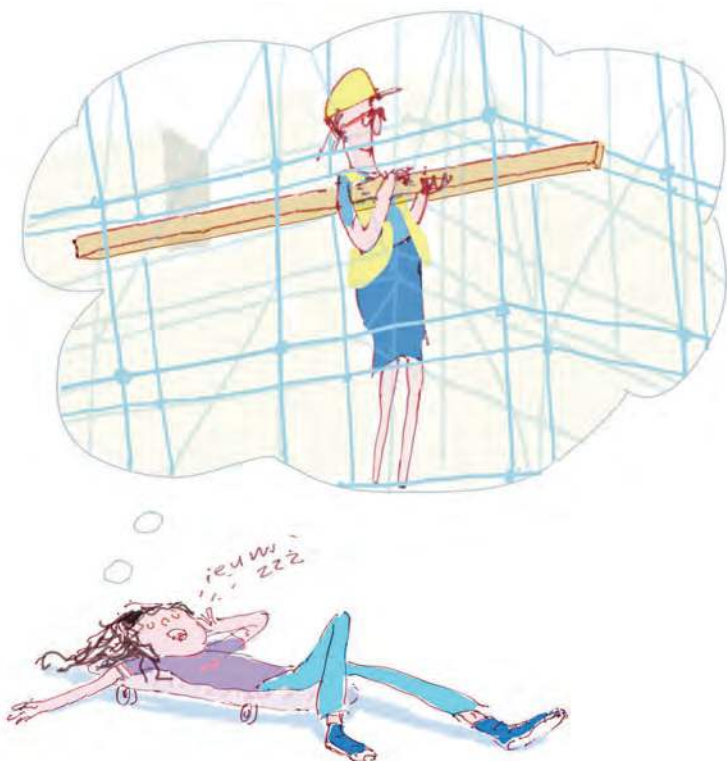




Morgen is de verhuizing.
Dan gaan we met al onze spullen naar de nieuwe flat.
We weten nog niet op welke verdieping we gaan wonen.
Dat wordt pas morgen bekendgemaakt, en er wordt
geloot om het penthouse.
Mevrouw Bayrak zegt dat het een groot feest wordt.
De burgemeester komt zelfs langs om onze flat officieel
te openen.
Ik hoop dat er ook een springkasteel is en gratis ijs.
Er komen ook mensen van de televisie om te filmen.
Omdat wij de eerste villaflat ter wereld zijn.

2

Ik ben zo0000 benieuwd hoe mijn kamer eruitziet.
En hoe die ruikt.
Ik kan niet wachten tot we weten op welke verdieping
we gaan wonen. Ik wil zo snel mogelijk naar binnen.
Maar eerst moeten we luisteren naar de toespraken van
mevrouw Ezel en de burgemeester.
Dat is natuurlijk supersaai!
‘Dames en meisjes, jongens en heren, welkom,’ zegt
mevrouw Ezel.
Ze lacht haar grote tanden bloot naar de fotografen die
zijn gekomen om onze nieuwe flat te zien.
‘Vandaag is een belangrijke dag,’ zegt ze.
‘Vandaag open ik de allereerste villaflat ter wereld.’
De mensen die om ons heen staan beginnen te klappen.
Mevrouw Ezel maakt een overdreven buiging.
Alsof ze zelf de flat gebouwd heeft.
Of bedacht.



‘Bla... bla... bla... en daarmee open ik DE VILLAFLAT!’
Ik val bijna van mijn skateboard van verveling.
Ik mis mijn vrienden: Alfie, de studenten, de aardige meneer en zijn drie zonen, de mevrouw met de katten.
En net wanneer ik hoop dat alle saaie praatjes voorbij zijn, gaat de burgemeester nog iets zeggen.

‘De villaflat is een idee van mij...’
‘EN VAN MIJ!’ roept mevrouw Ezel erdoorheen.
De burgemeester kijkt even opzij en zegt heel zacht:
‘En ook een beetje van mevrouw Ezel inderdaad.
Maar vooral van mij.
En het is een geweldig idee.
Geniaal, al zeg ik het zelf.’
Ik rol met mijn ogen.
Waarom kunnen we niet gewoon naar binnen?
De burgemeester praat nog even door.
‘In plaats van die vieze oude flat die hier eerst stond,
hebben we nu een heleboel villaatjes boven op elkaar
gezet.
Met snelle liften, een robot-kapsalon op de begane grond
en een penthouse met een zwembad op de bovenste
verdieping.’
Is er een zwembad op het dak?
Hoor ik dat goed?
Iedereen om mij heen kijkt naar boven.
Op de bovenste verdieping is een zwembad dat als een
balkon naar buiten steekt.



Het steekt zelfs zo ver naar buiten,
dat het bijna lijkt alsof het er elk
moment van af kan breken.

Ooooo... wat hoop ik dat dát
onze verdieping wordt.

De burgemeester laat een
goudkleurige kartonnen doos
zien en vertelt dat daar de
naambriefjes voor het verloten
van de veertiende verdieping
in zitten.

DE VILLAFLAT

